

piątek, 16.10.2026

Pieczęć [Flp 1, 11-14]

Bracia: W Chrystusie dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu – my, którzy już przedtem nadzieję złożyliśmy w Chrystusie. W Nim także i wy, usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu, w Nim również – uwierzywszy, zostaliście naznaczeni pieczęcią, Duchem Świętym, który był obiecany. On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością Boga, ku chwale Jego majestatu.

>P<

św. Jadwigi Śląskiej, zakonnicy - wspomnienie obowiązkowe

W naszej codzienności często spotykamy się z różnego rodzaju dokumentami. Wiele z nich jest opieczętowanych. Świadczy to o ważności danego dokumentu, autorytecie tego, kto go wystawia, oraz jego władzy. Postawiona pieczęć świadczy o tym, że dany dokument jest oryginalny i niepodrobiony. Są też takie pieczęcie, które nadają powagi danemu pismu lub pełnią funkcję informacyjną, np. „wpłynęło”, „poufne”, „za zgodność z oryginałem”. Pieczęcie takie informują o statusie pisma oraz sposobie jego obiegu. W świecie starożytnym listy zabezpieczano pieczęcią autora odcisniętą w wosku. Przywołuję dziś ten przykład w kontekście słowa Bożego. Czytamy dziś List św. Pawła do Efezjan, w którym autor informuje chrześcijan o tym, że zostali naznaczeni pieczęcią Ducha Świętego. W tekście pojawia się oryginalne greckie słowo „sphragis”, czyli pieczęć. Warto wiedzieć, że w terminologii biblijnej i świecie, w którym powstawały teksty biblijne, pieczęć nie była tylko znakiem. Mogła świadczyć o przynależności do właściciela, potwierdzać autentyczność i zabezpieczać coś, co do niego należało.

I tutaj zauważamy niesamowite przesłanie. Paweł nie tylko przypomina nam, że Bóg obiecuje nam dar zbawienia i życie wieczne. Píše, że Bóg daje nam swojego Ducha Świętego jako pieczęć. To sprawia, że należymy do Niego. Nasza wiara to nie tylko suche informacje, paragrafy czy dogmaty. Nasza wiara to przede wszystkim żywa relacja z Bogiem. On jako Ojciec przyjmuje nas, obdarza swoją obecnością i jest z nami. Bóg zawsze pierwszy wychodzi z propozycją relacji. Widzimy to nieustannie na kartach Pisma Świętego. Jestem Jego synem. Jestem Jego córką. Katechizm Kościoła Katolickiego przypomina nam: „Sam Chrystus mówi o sobie, że Ojciec nazaczył Go swoją pieczęcią. Także chrześcijanin jest naznaczony pieczęcią: «Tym zaś, który umacnia nas wspólnie z wami w Chrystusie i który nas namaścił, jest Bóg. On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych» (2 Kor 1, 21-22). Pieczęć Ducha Świętego jest znakiem całkowitej przynależności do Chrystusa i trwałego oddania się na Jego służbę, a także znakiem obietnicy opieki Bożej podczas wielkiej próby eschatologicznej” (KKK 1296).

Dobry Boże, dziękujemy Tobie, że jesteś naszym Ojcem. Jesteśmy wdzięczni, że zapraszasz nas do relacji ze sobą. Dziękujemy za sakramenty święte, a szczególnie za chrzest święty i bierzmowanie, które sprawiły, że możemy do Ciebie należeć. Prosimy Cię o silną wiarę i o to, byśmy nigdy z Ciebie nie zrezygnowali.

fot. pixabay